

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113010125
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113010125.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného P. M., pre prečin podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. júna 2014, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.02.2014 sp.zn. 3T/5/2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. M. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.02.2014 sp.zn. 3T/5/2013 bol obžalovaný P. M. uznaný za vinného z prečinu podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.03.2012 v čase od 13:00 h do 15:00 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov v reštaurácii Pilsner Restaurant na Námestí SNP č. 20 v Banskej Bystrici a prítomnosti viac ako troch osôb personálu a zákazníkov opakovane v nemeckom jazyku hovoril heslá: "seig heil", čím takto verejne prejavil sympatie k skupine alebo hnutiam, ktoré násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smerujú k potláčaniu základných práv a slobôd.

Za to mu bol uložený podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 200,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, nakoľko sa on žiadneho trestného činu, ktorý mu kládla obžaloba za vinu, nedopustil. Podľa jeho názoru sa skutočnosti potrebné pre naplnenie skutkovej podstaty predmetného trestného činu, na ktoré poukázal v zrušujúcom uznesení odvolací súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.02.2014 nepreukázali, a to najmä s ohľadom na zásadu kontradiktórnosti konania, keďže svedok U. opätovne uvádzal, že sa s odstupom času na priebeh skutku nepamätá. Vyslovil názor, že z dôvodu, že od času, kedy sa skutok mal stať, uplynula relatívne krátka doba a svedok je mladý človek, u ktorého sa nedá predpokladať, že by si pri takom časovom odstupe na osobu, ktorá sa mala dopustiť hailovania, nepamätal, a preto sa javí výpoveď tohto svedka ako značne nedôveryhodná. Svedok U. totiž nevedel na hlavnom pojednávaní bezpochyby označiť obžalovaného, že sa skutku dopustil. Okrem toho uvedený svedok na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2014 uviedol, že obžalovaného pozná len z hlavného pojednávania. Výpoveď tohto svedka považuje za nedôveryhodnú, a to s ohľadom aj na jeho výpovede zo dňa 18.04.2013 alebo dňa 25.02.2014, pretože v týchto výpovediach uviedol, že na osobu, ktorá sa mala dopustiť hailovania, sa nepamätá, hoci ju mal sám aj

v rámci rekognície stotožniť. Pokiaľ by aj bolo možné k svedeckej výpovedi tohto svedka prihliadať na jeho tvrdenia v prípravnom konaní, ide o tvrdenie jedného svedka oproti tvrdeniam svedkov W. K., V. V., D. X., ako aj k popretiu viny zo strany obžalovaného P. M. a teda túto dôkaznú situáciu nemožno vyhodnotiť v neprospech obžalovaného.

Okrem toho nebolo preukázané, že ak by aj uvedené heslá zazneli, tieto smerovali k prejavu sympatií k skupine alebo hnutiam, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou ťažkej ujmy smerujúcu k potlačaniu základných práv a slobôd osôb.

Pokiaľ ide o skutkovú stránku predmetnej veci, poukázal predovšetkým na skutočnosť, že trestný proces v Slovenskej republike ovláda tzv. zásada kontradiktórnosti, pričom súčasťou tejto zásady je zásada ústnosti. Poukazujúc na vyššie uvedené zásady je potrebné konštatovať, že v priebehu hlavného pojednávania nebol vykonaný jediný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že obžalovaný sa dopustil konania, resp. trestného činu, z ktorého je obžalovaný. V tejto súvislosti poukazuje aj na rozpory vo výpovedi svedka U. v tom smere, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie, kde sa nachádzal v čase, kedy malo dôjsť k heslám „seig heil“, avšak ich zreteľne počul, a preto z tejto výpovedi nevyplýva, že by vôbec hailovanie videl a teda by mal vedieť, kto konkrétne sa takéhoto konania dopustil.

Z výpovede svedka L. X. tiež vyplýva, že v čase, kedy mali údajne zaznieť slová „seig heil“, sa nachádzal na mieste z personálu len on, pričom pripustil, že svedok U. U. mohol uvedené heslá počuť. Tiež poukázal na výpoveď svedkyne W. K., ktorá nepočula žiadne hailovanie, hoci v predmetnom reštauračnom zariadení pracovala ako servírka. Vyslovil názor, že výpovede svedkov P. X., X. M., L. F. a P. P. nemajú žiadnu výpovednú resp. dôkaznú hodnotu vo vzťahu k priebehu ako sa skutok stal.

Záverom dodal, že k odstráneniu pochybností a rozporov vo výpovediach jednotlivých svedkov neprišlo a s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ nemožno vyhodnotiť dôkaznú situáciu v jeho neprospech. Okrem toho nie sú naplnené ani znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. v tom zmysle, že trestný čin bol spáchaný verejne, lebo z priebehu dokazovania nie je zrejmé, či v čase, keď sa skutok mal stať, sa skutočne na mieste nachádzalo viac osôb ako dve.

Keďže nebolo preukázané, koľko ľudí sa v tomto čase nachádzalo v uvedenom priestore, spáchanie uvedeného trestného činu je pochybné. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok o vine a s ním súvisiace výroky zrušil.

Na verejnom zasadnutí zopakoval obžalovaný tie isté skutočnosti, ktoré sú uvedené aj v písomnom vyhotovení odvolania.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila to v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa pri vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku ako aj ďalších jeho ustanovení, upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré

svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa na základe úplného a zákonne vykonaného dokazovania po zhodnotení dôkazov v súlade s kritériami uvedenými v § 2 ods. 12 Tr. por. dospel k správny skutkový záverom, pričom zo súhrnu priamych a nepriamych dôkazov, ako aj listinných dôkazov dospel k správny záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v tzv. skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podrobne a presvedčivým spôsobom poukázal na obsah vykonaných dôkazov. V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol svoje právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov a podrobne sa tiež zaoberal hodnotením obhajoby obžalovaného, výpoveďami svedkov a aj listinnými dôkazmi.

Dôkazy následne aj správne vyhodnotil v súlade s citovanými zákonnými kritériami a dospel k správny skutkový a právny záverom, a to, že bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný verejným používaním hesiel prejavil sympatie k skupine alebo hnutiam, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smerujú k potláčaniu základných práv a slobôd, čím spáchal prečin podpory a propagácie skupín smerujúcich k potláčaniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa správne konštatoval, že žalovaný skutok je bez všetkých pochybností preukázaný jednak výpoveďou svedka U. U. z prípravného konania, ktorú svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil a v ktorej uviedol, že uvedeného konania sa dopustil obžalovaný P. M., ale tiež aj výpoveďou svedka L. X., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal v tom slova zmysle, že počul, že zo skupinky, ktorá sa nachádzala v reštauračnom zariadení zaregistroval hailovanie, ktoré mu bolo nepríjemné, pričom keď došlo k hailovaniu, mohlo byť v uvedenej skupinke okolo desať ľudí. Predmetné hailovanie videl periférne v čase, keď stál za barom vo vzdialenosti asi dvoch metrov.

Je síce pravdou, že ďalší svedkovia, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, a to či už svedkyňa W. K., V. V. a D. X. nepotvrdili skutočnosť, že by nejaké hailovanie v kritickom čase boli aj počuli, avšak súd prvého stupňa správne poukázal na tú skutočnosť, že výpovede svedkov V. V. a D. X. v tomto smere nemožno považovať za vierohodné, nakoľko títo svedkovia sú v kamarátskom vzťahu s obžalovaným, a preto nemožno vylúčiť, že mali snahu obžalovanému svojimi výpoveďami pomôcť, a tak spochybníť tvrdenia svedkov U. U. a L. X.. Výpoveď svedkyne W. K. tak ako súd prvostupňový, aj odvolací súd považoval za pravdivú, avšak predmetná svedkyňa sa nenachádzala sústavne v priestoroch, kde malo dôjsť k uvedeným prejavom, a preto nemusela zaregistrovať protiprávne konanie zo strany obžalovaného.

V prvom rade je treba poukázať na to, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 27.11.2013 sp.zn. 3To/119/2013 na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.05.2013 sp.zn. 3T/5/2013 vo vzťahu k obžalovanému P. M. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia odvolací súd okrem iného nariadil súdu prvostupňovému, aby opätovne vypočul svedka U. U., a to vzhľadom k tomu, že jeho výpoveď z prípravného konania nekorešpondovala s výpoveďou z hlavného pojednávania a aby odstránil rozpory, ktoré sa v tejto jeho výpovedi z hlavného pojednávania vyskytli.

Súd prvostupňový rešpektujúc ust. § 327 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní opätovne vypočul jednak svedka U. U., ďalej vypočul svedka C. U. E., svedka L. X.. Podľa § 264 Tr. por. vypočul svedka U. U. k rozdielnym skutočnostiam, ktoré uviedol na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní. Uvedený svedok potvrdil tie skutočnosti, ktoré uviedol v prípravnom konaní a dodal, že k určitým rozdielnostiam mohlo dôjsť aj vzhľadom k časovému odstupu, ktorý vznikol od spáchania žalovaného skutku. Zotrval jednak na tom tvrdení, že osoby, ktoré identifikoval v rámci rekognície sa správali neprispôsobivo,

používali gestá, ktoré možno kvalifikovať ako hailovanie, pričom ruku mali hore a aj to, že skupina ľudí pozostávala zo siedmich až dvanástich osôb. Skutočnosť, že v skupinke odznali heslá "seig heil" a došlo aj k hailovaniu potvrdil aj svedok L. X., ktorý aj keď nevedel konkretizovať osoby, ktoré sa takto správali, potvrdil v podstate tvrdenie svedka U. a dodal, že v čase, keď došlo k uvedenému hailovaniu, mohlo byť prítomných v miestnosti okolo desať ľudí.

Trestného činu podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. por. sa dopustí páchatel', ktorý verejne, najmä používaním zástav, odznakov, rovnošiat alebo hesiel, prejavuje sympatie k skupine, alebo k hnutiam, ktoré násilím, hrozbou násilia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smerujú k potlačeniu základných práv a slobôd osôb.

Objektívna stránka uvedeného trestného činu zahŕňa konanie spočívajúce v prejavovaní sympatií, najmä používaní zástav, odznakov, rovnošiat a hesiel. Ide len o demonštratívny výpočet konaní. Prejavovanie sympatií znamená uvedenými konaniami alebo iným spôsobom verejne vyjadrovať názor, ktorým však nechce pôsobiť na ďalšie osoby, s cieľom získať ich pre svoje názory. Subjektívna stránka zahŕňa zavinenie vo forme úmyslu.

Prejav sympatie v zmysle tohto ustanovenia znamená vyjadriť buď výslovne alebo konkludentne svoj pozitívny názor a vzťah fašizmu alebo inému podobnému hnutiu bez priameho úmyslu ovplyvniť iné osoby. Ide o úmyselný trestný čin, páchatel' musí vedieť, že svojím konaním prejavuje sympatie k fašizmu, resp. hnutiu, ktoré preukázateľne smeruje k potlačeniu práv a slobôd občanov alebo hlása národnostnú, rasovú, triednu alebo náboženskú nenávisť. Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný konaním prejavil sympatie k hnutiu, ktoré preukázateľne smeruje k potlačeniu práv a slobôd občanov. Okrem toho nebola spochybnená ani skutočnosť, že obžalovaný trestný čin spáchal verejne v zmysle ust. § 122 ods. 2 Tr. por., teda pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, nakoľko tak z výpovede svedka U. U. ako aj výpovede svedka L. X. vyplývalo, že v momente, keď došlo k protiprávnemu konaniu zo strany obžalovaného, sa v miestnosti nachádzalo minimálne sedem ľudí.

K námietkam obhajoby, týkajúcej sa priebehu rekognície odvolací súd poznamenáva, že v zmysle § 126 ods. 2 Tr. por. rekogníciu možno vykonať aj podľa fotografií, pričom rekognícia je takej povahy, ktorú možno charakterizovať ako neopakovateľným procesným úkonom, a preto priebeh rekognície sa môže uskutočniť aj pred vznesením obvinenia konkrétnej osoby. Takýto postup nie je v rozpore s jednotlivými ustanoveniami Trestného poriadku.

V súhrne možno uzavrieť, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku nedošlo k porušeniu práv, ktoré obžalovaný uviedol v odôvodnení odvolania, či už vo vzťahu k Trestnému poriadku, poprípade Ústave SR alebo Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prvostupňový súd sa v odôvodnení rozhodnutia logickým spôsobom vysporiadal s obranou obžalovaného. Keďže zdôvodnenie v tomto smere je presvedčivé, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na tvrdenie prvostupňového súdu. Je nutné zdôrazniť, že v trestnom konaní, ktoré vo veci prebehlo, bolo zabezpečených dostatok dôkazov, nevyhnutných na rozhodnutie o podanej obžalobe a na preverenie obhajoby obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd tiež konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil pri ukladaní trestu obžalovanému, keď v súlade s ust. § 34 Tr. zák. a nasl. prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a zhodnotil aj osobu obžalovaného. Okrem toho zohľadnil aj individuálnu ako aj generálnu prevenciu, preto peňažný trest vo výmere 200,- Eur považuje odvolací súd v danom prípade za správny a zákonný. V tomto smere správne vyznieva aj uloženie náhradného trestu odňatia slobody v trvaní jeden mesiac.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, krajský súd ho v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.